

Mám tu jeden příběh, je to mladý chlapec. Dobrovolný zdravotník, čistá duše, chápeš. Palestina jeho země, země jeho srdce, kde je Izrael pod západem nelegální vůdce. Chlapec se mění v muže, nikdy neklopí hlavu, celý život se snaží pomáhat svému lidu. Kdyby to byl řekl, že se jednoho dne jeho jméno dostane na stránky novin po celém světě. Bombový atentátník, další terorista, deset mrtvých vojáků, národní katastrofa. Nikdo z vás neví, kolik toho musel vytrpět, než zmáčkl spoušť a rozpráší se na popel. Když v 15 sledoval ze dvou metrů, jak mu vojáci znásilňují matku a sestru. Otce zastřelili, když se je snažil bránit, chlapci se podařilo utéct a teď musí sám žít. Přes tu všechnu bolest stojí pevně jako stěna, poslední koho má, je jeho těhotná žena, která umřela i s dítětem při porodu na ulici, když jim vojáci zaterasili cestu k porodnici.

Dvě verze, dvě strany, tisíce názorů, pravda musí čelit více zkoumajícím pohledům. Každá mince má dvě strany, více úhlů pohledů, realitou pozadu, duševně kupředu. Všechno, co ti řeknou, ukážou, neber vážně, víš, proč je důležité dívat se na to opačně? Ke konci písni pochopíš a možná tvůj strach zmizí, aspoň já jsem díky tomu napsal svou vizi.

Mám tu další příběh, čtyřicet let zpátky. Nekrvavou cestou se Kaddafí ujímá vlády, nad zemí, kterou sužuje chudoba a hlad, pojďme se podívat, co se dělo pak. Ruší Americké a Britské vojenské základny, znárodní ropná pole, buduje ty základny. Znárodní banku a ctí svoje zásady, zakazuje alkohol, herny, jako jsou jich u nás záplavy. Úroky žádné, elektřina zdarma, spokojenost lidu vládne, podporuje se farma. Veřejný dluh je brzy druhým nejmenším na světě, chce zavést vlastní měnu, a to už se nelíbí západu ve světě. Mezinárodní soud vydává zatykač za vraždy, zatýkání civilistů, kteří se postavili Kaddáfího vládě, nikdo se nemusí obávat, NATO je připraveno s bombardéry pomáhat. Humanitární akce zbavit zemi od tyrana – bum, bum, nečekejte do rána. Asi nějaký terorista zaměnil cíle, místo vládních budov, školy a nemocnice. Asi nějaký dobrák nechtěl aby lidi viděli v televizi malé děti, jak bolestí křičely. Rozpůlené hlavy, končetiny někde v prdeli, ze soucitů pro naše dobro to radši nevysílali. Rebelové se ujímají vlády, nová centrální banka Rostchildů, první věc co udělali a jestli to byl smrt zasluhující diktátor, tak jsem výsměch zasluhující pomatený konspirátor a mohli v TV, ukazovat rebely jako monument, jeden a půl milionu lidí v ulicích na to není argument, teda pokud se bavíme v rámci demokracie a ne dnešní fašistické korporatokracie.

Dvě verze, dvě strany, tisíce názorů, pravda musí čelit více zkoumajícím pohledům. Každá mince má dvě strany, více úhlů pohledů, realitou pozadu, duševně kupředu. Všechno, co ti řeknou, uká-

žou, neber vážně, víš, proč je důležité dívat se na to opačně? Ke konci písni pochopíš a možná tvůj strach zmizí, aspoň já jsem díky tomu napsal svou vizi.

Mám poslední příběh, který se ještě neudál, 2012, konec světa, nikdo živý nezůstal. V našich hlavách se už události udály, myslím, že se bojí oni, proto chtějí, aby jsme se báli my. Celou tu dobu chtěli, aby jsme si neuvědomili, jakou sílu má vědomí, proto nás dusili otráveným vzduchem, krásami v telce, aby jsme zapomněli na svou duši a báli se konce. Myslím že pravdou je přesný opak, že nás čeká nová, hezčí doba, odejde zloba. Když posuneme vědomí, otevřeme třetí oka, potom nás čeká čistě modrá obloha. Podívej se na celou historii lidstva, je tak ohavná, jedna velká krvavá bitva, ale společně můžeme zastavit ďáblovy plány, když každý z nás bude nositel světla a pravdy. Tak co takhle přestat vyhlížet příliv z molu, co takhle napsat tento příběh spolu?! Pero je čin, papír je možnost, tak tady a teď si vyber, jak budeš psát ten náš nový lepší svět.